

Docela obyčejná píseň

Karel Černoch

1. Já přišel zpívat nevolán,
píseň, co má povědět vám,
příběh co prožil jeden pán,
když s překrásnou dívkou byl sám.

2. Má paměť tam až nesahá,
kde stál ten dům, kam vešel s ní,
proč se ta dívka nezdráhá,
snad věří snům, snad ještě sní.

R: Řek: Dám ti, dám ti, dám ti, dám ti,
všechno co budeš chtít
doufám, doufám, doufám, doufám,
že na to budu mít.
Cítím, že moje jsi ty a nic to nezmění
ani dva byty a drahý kamení,
máš moje city a mě svý trápení dáš.
Je konec světa, zmizel celý a v zámku klíč,
v dálce svítá, okno vítá den,
očí pláčí, slzy smáčí klíč.
Řek: čao, tak čao, tak čao, tak čao,
zbylo jen moto a dívka zrazená,
zrazená proto, že hezký kolena,
zrazená proto, že hezký kolena má.

Dám ti, dám ti, dám ti, dám ti,
všechno co budeš chtít
a ráno, ráno, ráno, ráno,
tak už zas můžeš jít.
Cítím, že moje city se brzy pozmění
nemám dva byty a v tom to pramení,
bláhová jdi ty, jen žádný trápení dáš.